

ikke udpeges et skvat, så ... Vi undtager vel formentlig folketingsmedlemmer – det skulle jeg nok ikke have sagt!

Nej, det må helt klart være de pågældende instanser, som dér må være så professionelt optaget af denne affære, at de er klar over, at de bliver bragt i kraftig miskredit i offentligheden – og jeg tror i hvert fald, at pressen vil kaste sig over dem – hvis det viser sig, at de udpeger nogle, der er så tandløse eller så uengagerede i det, at de ender med en eller anden konklusion, der simpelt hen intet kan bruges til ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jan Kørpe Christensen har ordet.

Bjørn Elmquist (RV):

Var min tid udløbet? Ellers ville jeg godt tilføje én ting om offentlighedsloven, for den gælder jo om indstillingerne. Der er ganske vist en undtagelse for selve arbejdet, men for så vidt angår indstillingerne, er det klart, at dér må offentlighedsloven gælde.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Nu håber jeg ikke, hr. Elmquist har taget noget af min tid. Det må vi så se til den tid.

Jeg skal først meddele, at Fremskridtspartiets ordfører ikke kan være til stede i dag, og derfor skal jeg fremføre følgende:

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte det foreliggende lovforslag om undersøgelse af urolighederne på Nørrebro.

Balladen startede som så ofte før ved, at de autonome af en eller anden årsag mente sig berettiget til at terrorisere København, blot fordi de ikke fik deres vilje.

Fremskridtspartiet argumenterede som bekendt imod nye afstemninger om EU og anbefalede vælgerne at stemme nej. Men Fremskridtspartiet har stor respekt for demokratiet, og når et flertal af befolkningen mener, at vi skal være med i Unionen, ja, så må vi naturligvis bøje os for dette, selv om vi helst havde set, at det var blevet et nej.

De autonome derimod kender slet ikke til det, der hedder demokrati. De tror, at de kan tillade sig hvad som helst, herunder at blokere vejene, sætte brand i gaden og kaste sten, jernstænger og andet livsfarligt kasteskyts mod politiet, når samme politi prøver at opretholde ro og orden.

De autonome opførte sig direkte terroristagtigt, og de bad, ja, tiggede selv om, at politiet

skulle gribe ind. De autonome ønskede en konfrontation, da der nu alligevel var adskillige udenlandske tv-stationer i byen.

Politiet gjorde herefter sin pligt og sit bedste for at opretholde ro og orden, og den opgave løste politiet ganske flot, specielt når man ser på, hvor fuldstændig vilde og uregerlige de autonome var.

Naturligvis, naturligvis lavede politiet fejl den pågældende nat. Hvem ville ikke gøre det i en så vanskelig situation, som politiet var i? Men alt i alt må vi være stolte over vores politi, som trods den store modstand – over hundrede politifolk blev såret – kæmpede for at opretholde den ro og orden, som Folketinget har bedt dem om at opretholde.

Umiddelbart efter balladen afgav politidirektøren en redegørelse og senere som bekendt endnu en redegørelse. Derefter skete der det, at rigsadvokaten lavede en undersøgelse, som blev til flere undersøgelser. Senest har Ombudsmanden så undersøgt sagen og rigsadvokatens redegørelse. Samtidig har der været i tusindvis af avisartikler, tv-udsendelser og radioudsendelser om balladen på Nørrebro.

Oprindelig var det meningen at undersøge såvel politiets optræden som de autonomes terror, men da de autonome ikke ville medvirke, blev det hurtigt til en fokusering på politiets løsning af opgaven.

Men undersøgelserne udviklede sig til kun at blive en undersøgelse af politiet og en mistænkeliggørelse af politiet, hvilket Fremskridtspartiet finder helt urimeligt. Naturligvis skal politiet også undersøges, men den ensidige hetz mod politiet tager Fremskridtspartiet klart afstand fra.

Man kunne selvfølgelig også spørge, om det ikke kunne være interessant at se på, hvilke meddelelser rigsadvokaten fik under bordet fra Justitsministeriet; men det kan i sig selv ikke begrunde endnu en undersøgelse af urolighederne. Der har været så mange undersøgelser, at der allerede nu kan fastlægges et ansvar, hvis det er det, man vil, så når man ønsker at foretage endnu en undersøgelse, skyldes det udelukkende, at regeringen ikke tør træffe beslutning om ansvarets placering eller slet ikke vil placere ansvaret. Men uanset årsagen burde regeringen have mod nok til at stoppe denne farce.

Fremskridtspartiet er ikke i tvivl: Vi vil ikke være med til flere undersøgelser. Hvad er egentlig meningen med denne overflødige undersøgelse? Hvis ærinde er det, regeringen